

Ut i all verden

Et høydepunkt for elevene ved Bergen Bibelskole er praksisukene, kanskje særlig den delen som foregår i utlandet. I vår reiste tre grupper til svært så fjerne og ulike himmelstrøk: Bolivia, Filippinene og India, der de tok del i forskjellig virksomheter drevet av, eller knyttet til Kristent Nettverk. Her var det bare å brette opp ermene og delta i lokalt arbeid av ulik karakter. Det ble uker fullpakket av nye erfaringer. Hele tiden ble de kastet ut i nye situasjoner og nye utfordringer. Krevende, engasjerende, overraskende, skremmende – ja, men også utvidende og spennende.

INDIA

ET HJEMSØKT HUS

Det var kjent i landsbyen at huset til en familie var hjemmsøkt av skremmende åndeaktivitet. Mest rystende var en episode der kona hadde blitt vekket om natten av noe som så ut som en hodeløs person som hadde gått løs på henne og bitt og slått henne.

Dette skjedde i Namring, en liten landsby nær Dajeeling i Nordøst India, et av de stedene der bibelskoleelvene hadde praksis i samarbeid med lokale kristne. Pastoren som de hadde kontakt med, Shauty, kjente også til saken. Da teamet kom, tilbød han kvinnen og familien at han kunne ta med seg de unge nordmennene hjem til dem for å velsigne huset og kaste ut åndene. Tilbudet ble godt mottatt, så da var det bare for Maja, Marina, Knut og Karina å følge med pastor Shauty.

De hadde aldri vært med på noe slikt, men nå ble de kastet ut i det. De var

ganske spente da de gikk inn i det beskjedne huset der kvinnen bodde sammen med sin mann og svigermor. De kom inn i et ganske lite kombinert sove- og oppholdsrom med enkle, rustikke møbler. På veggen hang et bilde av en hindu-gud, og rommet var pyntet med et større antall bamser. Den lille familien var samlet og hilste dem på hinduvis; håndflatene mot hverandre og lette bukk.

Etter hilsen og presentasjon samlet teamet seg for å be, mens familien betraktet dem. Vertskapet snakket ikke engelsk, så pastoren tolket. Teamet valgte derfor å uttrykke seg så kort og enkelt som mulig. De befalte åndene å forlate huset og ba om at Den Hellige Ånds nærvær skulle hvile over det med fred. Like enkelt forkynte de evangeliet om Jesu død og oppstandelse, om tilgivelse og nytt liv. Familien var positiv, uten å ta noe standpunkt.

Alt gikk stille og rolig for seg, uten at det skjedde noe som de kunne registrere der og da. Teamet dro videre på sin reiserute til nye oppdrag. Etter noen dager fikk de gode nyheter fra pastor Shauty. Det hadde ikke vært noen åndeaktivitet i huset siden de hadde vært der. Bare det var jo en gledelig nyhet, men han fortalte også at da familien ville påkalle og tilbe sine hindu-guder, slik de pleide, hadde de ikke fått det til. Det stoppet opp for dem. Da kom kona til å tenke på at det måtte være fordi Den Hellige Ånds nærvær var der. På uforklarlig vis følte de at de måtte vende om fra sine guder og ta i mot Jesus.

Shauty kunne bekrefte at det hadde de gjort og at de nå har kontakt med en annen kristen familie i landsbyen.

FILIPPINENE

FORVANDLENDE SOMMERLEIRER

Liv i leiren kl. 05.00 om morgenen. Fullt program hele dagen: undervisning, gruppesamlinger, sport, leker, formingsaktiviteter, sang, opptreden osv. Og - intens varme!

På Filippinene var hovedoppdraget for bibelskoleelvene å være med å lede tre av sommerleirene for barn og tenåringer som Ministries without borders Philippines (MWBPI) arrangerer. - Mye gøy og spennende, men også utfordrende og krevende, sier Helene. - Og ris til alle måltider, legger hun smilende til.

Sammen med klassekameratene Lill-Ann og David, pluss en hel del andre medarbeidere, har hun vært med og gjort en kjempeinnsats for å nå disse unge med evangeliet. Deltakerne fikk også oppleve mye fart og moro, lek og fellesskap. - Til å begynne med var det litt tungt, sier Helene. Særlig på grunn av språket. Det var ikke så mange som kunne engelsk, så vi måtte bruke tolk. Men på ledersamlingene ba vi til Gud om at dette ikke skulle hindre oss, og da merket vi straks at det fungerte mye bedre og vi fikk god kontakt. I samlingene var det et nærvær av Gud der de unge ble sterkt berørt. På alle leirene valgte majoriteten av deltakerne å ta i mot Jesus som Herre og frelser. De fleste av dem ble døpt og fylt av Den Hellige Ånd.

For Helene var dette første gangen hun hadde anledning til å forkynne evangeliet og utfordre mennesker så direkte. Hun sier det var en sterk erfaring å oppleve responsen og se virkningen for dem som tok i mot.

En av leirene var for barn fra catatobofolket. En minoritetsbefolkning på Mindoro. Helene hadde særlig ansvar for en gruppe på 9 barn, både gutter og jenter. I starten virket de så sky og tilbaketrukkne. Særlig la hun merke til to jenter som virket helt lukket. Det følte vanskelig å få kontakt. Hun forteller at det var fantastisk å se den forandringen som skjedde med dem etter at de hadde valgt å følge Jesus. - Straks var de mer med, virket tryggere og åpnere, så på meg og smilte.

Forandringene fulgte med de unge hjem. Noralv Askeland, som leder MWBPI forteller: - Flere av foreldrene har tatt kontakt for å takke oss. De ser så store forandringer i de unge at de lurer på om vi ikke kan ha en leir for dem som foreldre også. "Vi ønsker å oppleve den samme forandring som vi ser i barna", sier de med et smil.

BOLIVIA

MANGE HELBREDELSER

En gutt på 10 år, som var født døv, fikk hørsel. En dame ble kvitt et stort brokk. Smerter og plager etter skader og ulykker forsvant.

Det som særlig sitter igjen hos Per Henrik og Monica, som reiste til Bolivia sammen med en del andre norske kristne, er nettopp at de opplevde så mange helbredelser. De besøkte Ministerio La Palabra Fe i Cochabamba som driver en bibelskole i byen og menighetsplantende virksomhet, flere steder i landet. Helbredelsene skjedde særlig i forbindelse med et seminar om helbredelse, der de fikk være med å be for syke.

Monica forteller om den døve gutten. - En av de norske medarbeiderne stakk fingrene i ørene hans og ba om hørsel i Jesu navn. Akkurat det så jeg ikke selv, men jeg så foreldrene som gråt og jublet, og jeg så gutten som sto der og så litt forvirret ut midt i alt sammen, ler hun.

Hun forteller videre om en kvinne, som kom frem for å bli bedt for.

Hun trakk opp genseren og viste dem et stort brokk. De fikk vite at kvinnen hadde vært hos legen og skulle opereres med første. Selv om hun trakk genseren ned igjen før de ba for henne, kunne det sees gjennom klærne at brokket forsvant mens de ba. Stor glede der også.

Mange andre ble helbredet for større og mindre lidelser, kanskje særlig knyttet til hørsel. Men de opplevde også at mange som hadde smerter og plager i rygg og skjelett på grunn av tidligere skader og ulykker ble helbredet.

Disse opplevelsene gjorde sterkt inntrykk. Det samme gjorde den varme og hjertelighet de erfarte i møte med menneskene.

For alle i teamene har dette vært en opplevelse for livet. En unik mulighet til å sette noe av den teoretiske lærdommen fra skoleåret ut i praksis, og se Guds stadfestelse på mange ulike måter.

Bjerg Kristing
folk@krinet.no